

Leo Žídek se narodil 8. září 1932 v Dolní Lutyni (bývalý okres Fryštát, dnes okres Karviná). Z Lutyně byla jeho rodina vyhnána nejprve Poláky, poté Němci. Poprvé odešli do Malenovic pod Lysou horou, kde měl jeho otec příbuzné. Podruhé do obce Mirošov u Valašských Klobouk. Zde prožili válečná léta. Nedaleko se nachází obec Smolina, rodiště Josefa Valčíka, který padl v boji 18. června 1942 spolu s parašutisty, kteří vykonali atentát na Reinharda Heydricha, mnoho jeho příbuzných pak bylo popraveno v koncentračním táboře Mauthausen. Po válce se rodina Žídkových opět vrátila do Dolní Lutyně, ale protože otec jako funkcionář pravicové strany odmítl převedení strany do Národní fronty, byla rodina po únoru 1948 potřetí vyhnána českými komunisty. Leo Žídek studoval na gymnáziu v Bohumíně a později v Novém Jičíně. Jako jediný z gymnázia nevstoupil do Československého svazu mládeže, proto nebyl připuštěn k ústní maturitní zkoušce. Chtěl se dostat na stuttgartskou univerzitu. Rozhodl se odejít za hranice se svým kamarádem, pozdějším redaktorem Vyšehradu. Ale skupina, která se na útěku podílela, byla infiltrována udavači. Dne 18. srpna 1952 proběhlo setkání s agenty StB a cestou ze schůzky byl Leo Žídek v Brně pod Petrovem zatčen. První vyšetřování ho čekalo v Brně, zhruba po dvou týdnech byl i s dalšími členy skupiny eskortován do Krajské věznice v Ostravě. V červnu 1953 bylo před soud postaveno 11 osob. Případ byl zařazen do skupiny Bradna a spol. Leo Žídek byl odsouzen k osmi letům trestu. Začátkem září ho z Olomouce eskortovali přes Pankrác do Vykmanova na Jáchymovsku. Odtud byl za několik dní přidělen na Slavkovsko, kde na dole Svatopluk strávil zhruba jeden a půl roku. Poté následovaly tábory na Příbramsku - Vojna a Bytíz. Díky amnestii se dočkal propuštění tři měsíce před vypršením osmiletého trestu. Po návratu do Ostravy pracoval jako dlaždič, mezitím absolvoval základní vojenskou službu. V roce 1964 složil maturitní zkoušku. Až do odchodu do důchodu v roce 1992 pak pracoval u Dopravních staveb v zásobování. Nyní je předsedou ostravské pobočky Konfederace politických vězňů. Za knihu Psáno před popravou (2005) dostal v roce 2006 čestné uznání za literaturu faktu udělovanou Cenou Egona Erwina Kische.

Zdroj: <http://www.pametnaroda.cz/witness/index/id/1830>

Připravil Ondřej Ryboň